

2026. évi menekültügyi jelentés

Vezetői összefoglaló

2026. évi menekültügyi jelentés

Éves jelentés az Európai Unió menekültügyi
helyzetéről

VEZETŐI ÖSSZEFOGLALÓ

2026. június

© Az Európai Unió Menekültügyi Ügynöksége (EUAA), 2026

Sem az Európai Unió Menekültügyi Ügynöksége (EUAA), sem az EUAA nevében eljáró személyek nem tartoznak felelősséggel a jelen kiadványban foglalt információk esetleges felhasználásáért.

Borítókép: Getty Images/[Stefano Guidi](#)

Luxembourg: Az Európai Unió Kiadóhivatala, 2026

PDF BZ-01-26-013-HU-N ISBN 978-92-9418-450-4 ISSN 2600-3023 doi: 10.2847/8086876

A sokszorosítás a forrás feltüntetésével engedélyezett. Az EUAA szerzői joga alá nem tartozó fényképek vagy egyéb anyagok felhasználásához vagy sokszorosításához közvetlenül a szerzői jog tulajdonosától kell engedélyt kérni.

Előszó

Sorozatban második éve, összesen 0,8 millióra csökkent az EU+ országokban benyújtott, nemzetközi védelem iránti kérelmek száma. Ez több tényező együttes hatásának volt az eredménye, ideértve a legfontosabb származási országokban – például Szíriában – bekövetkezett politikai fejleményeket, valamint az európai országok és a partnerországok közötti együttműködést, aminek köszönhetően kevesebben érkeztek a migrációs útvonalakon Európába. Mindeközben az EU+ országok továbbra is ideiglenes védelmet biztosítottak a mintegy 4,5 millió, ukrajnai lakóhelyét elhagyni kényszerült személynek, aminek terheit túlnyomórészt néhány ország viselte, miközben folytatódtak azok a kezdeményezések, amelyek hosszú távú megoldásokkal kívánják az ideiglenes védelem 2027. márciusi megszűnését elősegíteni.

2025-ben az EU+ országok egyik közös feladata a migrációs és menekültügyi paktum 2026. júniusi életbelépésének előkészítése volt. A nemzeti végrehajtási tervek és stratégiák iránymutatásként szolgáltak azokhoz a reformokhoz, amelyek hamarosan életre hívják Európa megújult menekültügyi rendszerét.

Az országok azonban nem maradtak magukra ebben a folyamatban. Az Európai Bizottság az uniós ügynökségekkel közösen útmutatást és támogatást nyújtott. Ügynökségünk ezeket az erőfeszítéseket az erre a célra létrehozott Paktum programon keresztül segítette, amely számos eredményt hozott. Az EUAA operatív támogatást nyújtott az érintett országoknak a helyszínen, menekültügyi szakembereket képzett ki – többek között akkreditált EUAA Akadémiáján keresztül –, technikai segédanyagokat dolgozott ki a szakemberek számára az egységesített eljárások alkalmazásának elősegítésére, valamint helyzetelemzést készített, hogy az adalékul szolgáljon a szakpolitika alakításához.

Például miután változott a helyzet Szíriában, az EUAA rögvest információkat gyűjtött az EU+ országok szíriai kérelmezőkkel kapcsolatos politikáiról és gyakorlatáról, míg a származásiország-kutatások elsőrendű információkkal szolgáltak az országban zajló fejleményekről. Az EUAA a biztonságos ország elvének uniós tagállamokban történő alkalmazásáról nyújtott áttekintéssel támogatta a biztonságos származási országok uniós jegyzékének, valamint a biztonságos harmadik ország felülvizsgált fogalmának elfogadására irányuló jogalkotási folyamatot is.

Kétségtelen, hogy 2026. június nem a végleges megszűnés időpontja, hanem átmenet a közös európai menekültügyi rendszer (KEMR) egy másik fejlődési szakaszába. Előfordulhat, hogy ebben a szakaszban sok tapasztalati tanulásra lesz szükség. Olyan folyamat lesz, amelynek során az új szabályok gyakorlati alkalmazásából származó visszajelzések alapján fognak körvonalazódni az operatív és szakpolitikai szinten szükséges kiigazítások. Ügynökségünk e folyamat során változatlanul támogatni fogja az országokat, és szakértelmével segíti a KEMR eredményes működését.

Nina Gregori
ügyvezető igazgató
Az Európai Unió Menekültügyi Ügynöksége

Tartalomjegyzék

Előszó.....	4
Bevezetés	6
1. Főbb menekültügyi fejlemények az Európai Unióban 2025-ben.....	7
2. A nemzetközi védelemben részesítés szabályozása.....	9
3. A menekültügyi eljárások racionalizálására és harmonizálására irányuló kezdeményezések	10
4. A nemzetközi védelmet kérelmezők befogadása.....	11
5. A nemzetközi védelem iránti kérelemmel kapcsolatos felelősség	12
6. Harmonizált megközelítés az áttelepítésre és a humanitárius befogadásra vonatkozóan	13
7. A nemzetközi védelemre jogosult személyek jogai a befogadás és integráció tekintetében	14
1. keretes írás. Ideiglenes védelem a lakóhelyüket elhagyni kényszerült, Ukrajnából menekülő személyek számára.....	16
8. Jogi biztosítékok a gyermekek és a különleges igényekkel rendelkező kérelmezők számára	17
Záró megjegyzések.....	19

Bevezetés

A **2026. évi menekültügyi jelentés: éves jelentés az Európai Unió menekültügyi helyzetéről** vezetői összefoglalója összegzi a nemzetközi védelem területén bekövetkezett legfontosabb fejleményeket, amelyeket a fő jelentés ismertet. Az összefoglaló **31 nyelven** érhető el, köztük az EU összes hivatalos nyelvén, valamint albán, arab, macedón, orosz, szerb, török és ukrán nyelven.

A fő jelentésben szereplő információk számos más felhasználóbarát forrásból is elérhetők:

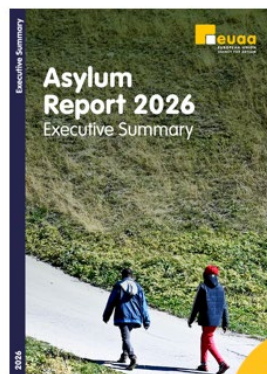

- A **National Asylum Developments Database** (nemzeti menekültügyi fejlemények adatbázisa) bemutatja a jelentésben ismertetett jogszabályi, intézményi és szakpolitikai fejleményeket. A frissítések ország, téma, év és fejleménytípus szerint kereshetők. Az információkat egy országonkénti és tematikus területenkénti táblázatban egy PDF-dokumentum is összefoglalja és bemutatja.
- A jelentés az **EUAA esetjogi adatbázisa** alapján ismertet néhány joggyakorlati fejleményt. A szövegben található linkek az adatbázisban található konkrét esethez vezetnek az olvasókat.
- A *menekültügyi jelentés* elkészítéséhez használt forrásokat a jelentés végén található hivatkozások listája tartalmazza. Ezek megtalálhatók az európai nemzetközi védelem adatbázisában (Database on International Protection in Europe – DIP) is, a **Sources** (Források) alatt, keresési és exportálási funkciókkal.

Az EUAA tevékenységeivel és a tagállamoknak nyújtott támogatással kapcsolatos friss információkért tekintse meg az infografikákat: <https://www.euaa.europa.eu/asylum-report-2026/section-10-euaa-support-2025>

Az országonkénti főbb fejleményeket lásd az országáttekintésekben: <https://www.euaa.europa.eu/asylum-report-2026/country-overviews>

Additional resources to the Asylum Report 2026

Translations
in all EU
languages
and 7 non-EU
languages

Click on **Database**
on **International**
Protection in
Europe to consult
sources on asylum

1. Főbb menekültügyi fejlemények az Európai Unióban 2025-ben

2025 Európa számára az átmenet évét, az átszervezés időszakát, valamint az európai menekültügyi és migrációs rendszer modernizálását célzó stratégiaalkotás és beruházások idejét jelentette, miközben jelentősen visszaesett a nemzetközi védelem iránti kérelmek száma. A migrációs és menekültügyi paktum végrehajtása kiemelt és központi helyet foglalt el az európai politikai döntéshozatalban arra törekedve, hogy a lehető leghamarabb kézzelfogható eredmények szülessenek. A kezdeményezések a menekültügyi eljárások hatékonyságának növelésére, a külső határokon tapasztalható nyomás kezelésére és a visszaküldések hatékonyságának növelésére összpontosítottak. A nemzeti végrehajtási tervek iránymutatásként szolgáltak a paktum gyakorlati megvalósításához, miközben az Európai Bizottság szakértelemmel és pénzügyi forrásokkal, az érintett uniós ügynökségek pedig támogatással segítettek az uniós tagállamokat annak biztosításában, hogy nemzeti menekültügyi és befogadási rendszereik 2026 júniusára készen álljanak.

Annak érdekében, hogy a menekültügyi eljárásokról szóló rendelet egyes elemeit már a korai szakaszban bevezethessék, az Európai Bizottság 2025 áprilisában és májusában előterjesztett két javaslatot a biztonságos ország fogalmáról, a biztonságos származási országok uniós jegyzékéről és a biztonságos harmadik ország fogalma alkalmazásának megkönnyítését célzó új szabályokról. Az első javaslat célja a menekültügyi eljárásokról szóló rendelet rendelkezéseinek előrehozása volt, amelyek értelmében az olyan országok állampolgárai által benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmeket, amelyek elismerési aránya uniós szinten 20% vagy annál kisebb, gyorsított vagy határon folytatott eljárás keretében lehet feldolgozni. A javaslat szorgalmazta továbbá, hogy származási országokat és harmadik országokat kivételek megjelölésével is biztonságossá lehessen nyilvánítani.

A második javaslat a biztonságos harmadik ország fogalmának alkalmazására vonatkozott. Célja a menekültügyi eljárások felgyorsítása és a menekültügyi rendszerekre nehezedő nyomás csökkentése volt, a kérelmezők számára nyújtott jogi biztosítékok fenntartása mellett. A javasolt módosítások értelmében már nem szükséges, hogy a kérelmezőnek kapcsolata legyen biztonságos harmadik országgal; az adott országgal való kapcsolathoz elegendő, ha a kérelmező áthalad a biztonságos harmadik országon; lehetőség van arra továbbá, hogy az elvet akkor is alkalmazzák, ha nincs kapcsolat biztonságos országgal vagy a kérelmező nem haladt át biztonságos országon, amennyiben a harmadik országgal erről létrejött megállapodás vagy külön megállapodás.

2026 februárjában az Európai Parlament zöld utat adott az új szabályoknak, a Tanács pedig hivatalosan felülvizsgálta a biztonságos harmadik ország fogalmát, és elfogadta a biztonságos származási országok első uniós szintű jegyzékét, amelyen szerepel többek között Banglades, Kolumbia, Egyiptom, India, Koszovó,¹ Marokkó és Tunézia.

A paktum jogi kereteinek kiegészítéseként az Európai Bizottság 2025 márciusában javaslatot tett az európai visszaküldési politika modernizálására egy új, közös európai visszaküldési rendszer létrehozásával. A [rendelet](#) közös eljárásokat irányoz elő a tagállamokban a

¹ A megnevezés nem érinti a jogállással kapcsolatos álláspontokat, továbbá összhangban áll az 1244/1999 sz. ENSZ BT-határozattal és a Nemzetközi Bíróságnak a koszovói függetlenségi nyilatkozatról szóló véleményével.

kiutasítási határozatok kiadására és egy egységes európai kiutasítási határozat bevezetésére, ami elősegíti az egységességet, az átláthatóságot és a koordinációt.

2025 novemberében az Európai Bizottság elindította az első éves migrációkezelési ciklust, amely a következőket foglalja magában:

- az európai éves menekültügyi és migrációs jelentés, amely helyzetképet ad az EU-n belüli menekültügyről és migrációról;
- az Európai Bizottság azon határozatai, amelyek megállapítják a tagállamokra nehezedő migrációs nyomás mértékét; valamint
- az Európai Bizottság javaslata egy szolidaritási vállalásalap létrehozására a nehéz helyzetben lévő tagállamok szükségleteinek kielégítése érdekében.

A menekültügyi és migrációs jelentés szerint, amely a 2024. júliustól 2025. júniusig tartó időszakot öleli fel, az EU-ban javult a migrációs helyzet, ám továbbra is fennállnak olyan kihívások, mint az irreguláris érkezésekből fakadó folyamatos nyomás, a jogellenes továbbutazás az EU-n belül, valamint az, hogy Oroszország és Belarusz a migrációt politikai eszközként használja.

A jelentésben szereplő helyzetelemzés alapján az Európai Bizottság megállapította, hogy Ciprus, Görögország, Olaszország és Spanyolország „migrációs nyomás alatt áll”, és jogosultak az EU szolidaritási vállalásalapjának igénybevételére, miután a paktum 2026 júniusában életbe lép. Egy másik országcsoport tagjait – Belgium, Bulgária, Észtország, Finnország, Franciaország, Hollandia, Horvátország, Írország, Lengyelország, Lettország, Litvánia és Németország – „migrációs nyomás kockázatának kitett” országgként azonosították. Végül pedig Ausztria, Bulgária, Csehország, Észtország, Horvátország és Lengyelország az elmúlt 5 év során felhalmozódott nyomás miatt „jelentős migrációs helyzettel szembesülő ország” minősítést kapott. A szolidaritási vállalásalap létrehozásáról szóló tanácsi végrehajtási határozat 21 000 áthelyezést, illetve összesen 420 millió euró pénzügyi hozzájárulást állapított meg a 2026. évi igényekként, a végrehajtás pedig 2026. június 12-én kezdődik.

Az elkövetkező évek menekültügyi és migrációs politikai célkitűzéseinek meghatározása érdekében az Európai Bizottság 2026 januárjában bemutatta az európai menekültügyi és migrációkezelési stratégiát. A stratégia iránymutatásként szolgál a három fő célkitűzés – az irreguláris migráció megelőzése, a háború és üldözés elől menekülő emberek védelme, valamint a tehetségek EU-ba csábítása – megvalósításához.

A migrációs és menekültügyi politika külső dimenzióját illetően az EU továbbra is az útvonal egészét figyelembe vevő megközelítést alkalmazott a migráció kezelésében, a különböző érdekelt felekkel folytatott egyeztetés keretében. A kezdeményezések közé tartozott a migráció kiváltó okainak kezelése; a partnerországok segítése a határigazgatási kapacitásaink növelésében és az embercsempész hálózatok elleni küzdelemben; hozzájárulás a világ különböző részein élő, lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek számára nyújtott védelmi megoldásokhoz; valamint az irreguláris migráció alternatívájaként lehetőségek biztosítása az Európába történő biztonságos és legális beutazásra. A pozitív ösztönzőkön alapuló együttműködés mellett az EU bevezette annak lehetőségét is, hogy kivételes esetekben visszavonja az előnyös feltételeket, amennyiben a meglévő konstrukciókat oly módon alkalmazzák, hogy az jelentős migrációs és biztonsági kihívásokat teremtenek. E célból hatályba lépett egy új rendelet, amely egy felülvizsgált vízummentesség-felfüggesztési mechanizmusról rendelkezik.

2. A nemzetközi védelemben részesítés szabályozása

2025-ben az EU+ országokban benyújtott menedékjog iránti kérelmek száma immár második éve csökkent, 822 000-re *(lásd az 1. ábrát)*. Ez 2024-hez képest egyötödös csökkenést jelentett, és 2021 óta nem volt ilyen alacsony kérelmek teljes száma. Továbbra is Németország maradt a legfőbb befogadó ország (163 000 kérelem), bár a számok jóval alacsonyabbak voltak, mint 2024-ben (csaknem egyharmadával csökkentek); a sorban Franciaország (152 000), Spanyolország (143 000), majd Olaszország (134 000) következett.

Ha a menedékjog iránti kérelmeket a népességszámhoz viszonyítva vizsgáljuk, az EU+ országokban átlagosan 1 millió lakosra körülbelül 1800 kérelem jutott. Görögországban és Cipruson volt a legtöbb menedékkérő 1 millió lakosra vetítve (5900, illetve 4500). Őket némi lemaradással Spanyolország, Belgium és Svájc (mindegyik esetében körülbelül 2900) követte.

2025-ben a kérelmek javarészt néhány állampolgárságra korlátozódtak. Az öt legnagyobb csoportot az afgán (az összes kérelem 14%-a), a venezuelai (11%), a szíriai (5%), a bangladesi (4%) és a török (4%) állampolgárok alkották.

Az ismételt kérelmek száma 2024-hez képest 39%-kal nőtt, és rekordszintet ért el. 2025-ben az összes menedékjog iránti kérelem 15%-át tették ki, ami a valaha mért legmagasabb arány. Ez minden valószínűséggel az [EUB 2024. októberi ítéletére](#) vezethető vissza, amely szerint a nemük és az állampolgárságuk elegendő volt ahhoz, hogy az afgán nők ki legyenek téve az üldözés kockázatának, aminek következtében ugrásszerűen megnőtt az afgánok által ismételt benyújtott kérelmek száma.

2025-ben egyre több menedékjog iránti kérelmet nyújtottak be alacsony elismerési arányú országok állampolgárai, az összes kérelem több mint felét ők nyújtották be. A paktum szabályai szerint 2026 júniusától a menekültügyi eljárásokról szóló rendelet 43. cikkének (1) bekezdésében meghatározott bizonyos körülmények között az alacsony (20% alatti) elismerési aránnyal rendelkező országok állampolgárai esetében kötelezően a határon folytatott eljárást kell alkalmazni.

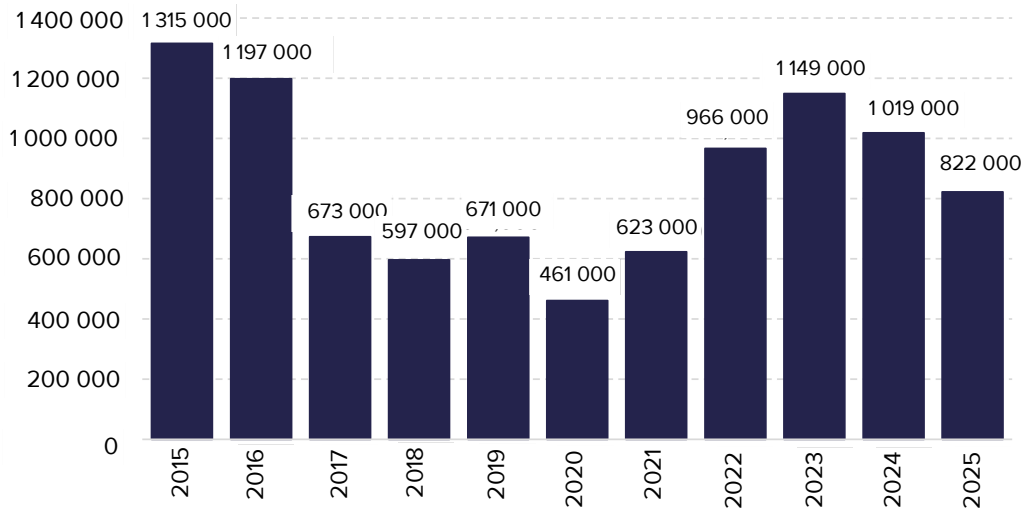
Az év során az EU+ országok együttműködtek az Európai Bizottsággal és az uniós ügynökségekkel, hogy korszerűsítsék az informatikai kapacitást a határokon, beleértve az új Eurodac rendszer működéséhez szükséges technikai, operatív és adminisztratív erőforrások biztosítását. Az előszűrés, a határon folytatott menekültügyi eljárás és a határon folytatott visszaküldési eljárás gördülékeny és harmonikus működésének előkészítése érdekében a nemzeti hatóságok folytatták a jogalkotási munkát és a gyakorlati előkészületeket, többek között a szükséges létesítmények kiépítésével, a megfelelő kapacitás biztosításával, iránymutatások és gyakorlati eszközök kidolgozásával, valamint az új eljárásokat végrehajtó szakemberek képzésével.

A külső határokon jelentkező vegyes migrációs nyomásra és biztonsági kihívásokra reagálva az EU+ országok továbbra is kiemelt figyelmet fordítottak a határigazgatásra, és szigorúbb védelmi rendszereket tartottak fenn, ami időnként veszélyeztette az esetlegesen védelemre szoruló személyek számára az adott ország területére való belépést és a menekültügyi eljáráshoz való hozzáférést. Ezek a gyakorlatok gyakran váltak nemzetközi és civil társadalmi

szervezetek, valamint igazságszolgáltatási intézmények vizsgálatának tárgyává a nem megfelelő bánásmód eseteiről szóló jelentések, az állítólagos visszatoloncolások és a csoportos visszaküldések, valamint a nemzeti hatóságok által a felkutatási és mentési tevékenységet végző civil társadalmi szervezetekkel szemben hozott intézkedések kapcsán.

1. ábra: A menedékjog iránti kérelmek száma az EU+ országokban 2015 és 2025 között

Forrás: EUAA, a korai figyelmeztető és felkészültségi rendszer (EPS) adatai, 2026. február 3.

3. A menekültügyi eljárások racionalizálására és harmonizálására irányuló kezdeményezések

A menekültügyi eljárások terén az EU+ országok tevékenységei három fő terület köré szerveződtek: a határozatra váró ügyek számának csökkentése, kapacitás elkülönítése az új szabályok gyakorlati végrehajtásának megszervezésére, valamint a személyzet felkészítése az új rendelkezésekre. Az Európai Bizottság emellett pénzügyi támogatást biztosított (például a technikai támogatási eszköz – TSI keretében), az EUAA technikai támogatást

nyújtott, az EU+ országok pedig kétoldalú együttműködés keretében osztották meg egymással szakértelmüket. A paktumban előírtaknak megfelelően jelentős forrásokat különítettek el a különböző forgatókönyvekkel számoló nemzeti vészhelyzeti tervek kidolgozására is, amelyek bizonyos válaszingyintézkedések bevezetésére és visszavonására mutatókat és küszöbértékeket tartalmaznak.

A kapacitásépítő tevékenységeket az egyes országok sajátos menekültügyi és befogadási helyzetéhez igazították. Néhány ország továbbra is a szervezeti átalakításokra, a személyzet toborzására és a készségfejlesztést célzó képzési tevékenységekre összpontosított. Több menekültügyi hatóság folytatta a belső eljárások felülvizsgálatát vagy finomhangolását, valamint a sablonok és határozattervezetek frissítését a döntéshozatali folyamatok hatékonyságának növelése érdekében. A magas színvonalú és gyors döntéshozatal

elősegítése érdekében az EU+ országok a származási országokban bekövetkezett változásoknak megfelelően frissítették az egyes országokra vonatkozó politikáikat. Ennek ellenére a több származási országban kialakult bizonytalan helyzet hatással volt az ügyek feldolgozására, és előfordult, hogy a menekültügyi hatóságok felfüggesztették bizonyos származási országok állampolgárainak ügyeinek feldolgozását.

2025-ben az EU+ országok közel 874 000 elsőfokú határozatot hoztak, a legtöbbet 2017 óta. A növekedés oka az elutasítások számának hirtelen emelkedése volt, ami elsősorban az alacsony elismerési arányú (20% vagy kisebb) országok állampolgárait érintette. A legtöbb határozatot Németországban adták ki, a sorban Franciaország és Spanyolország következett. Az első fokon folyamatban lévő ügyek száma a 2024. évi 986 000-ról 2025-re 863 000-re csökkent (körülbelül 13%-os csökkenés). Bár egyes EU+ országok felgyorsították az elsőfokú döntéshozatalt, a függőben lévő ügyek számának csökkenése inkább annak volt köszönhető, hogy kevesebb kérelmet nyújtottak be. Az első fokon függőben lévő ügyek számának csökkenése ellenére a több fellebbezés miatt az ügyforgalom összességében minden fokon stabil és nagy maradt.

Miután az Európai Bizottság fontosnak ítélte meg az igazságügyi szervekkel való együttműködést és a paktum szabályainak élesedésére való felkészülés jegyében e szervek megerősítését, több EU+ ország investált másodfokú vagy magasabb szintű bíróságai kapacitásának a bővítésébe.

4. A nemzetközi védelmet kérelmezők befogadása

Az EU+ országok azon dolgoztak, hogy a 2024. évi, befogadási feltételekről szóló irányelvet a 2026. június 12-i határidőig átültessék a nemzeti jogba, emellett pedig alkalmazkodjanak a befogadást érintő egyéb szabályozásokhoz is, például a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló rendelethez és a menekültügyi eljárásokról szóló rendelethez. Az EU+ országok nemzeti végrehajtási terveik alapján módosították a befogadási feltételeket és kezelték a befogadókapacitásban mutatkozó hiányosságokat, többek között a határon folytatott eljárásban részt vevő kérelmezők esetében. Ennek megfelelően számos országnak előszűrő állomásokat és szálláshelyeket kellett kialakítania a határon folytatott eljárás alatt álló kérelmezők számára. Az operatív igények az ügykezelési és informatikai rendszerekben is változásokat eredményeztek. Az első éves migrációkezelési ciklus hozzájárult ahhoz, hogy az EU+ országokban jobb minőségű adatok álljanak rendelkezésre a befogadási rendszerekről.

A menedékjog iránti kérelmek számának csökkenése miatt számos országban enyhült a befogadási rendszerekre nehezedő nyomás, aminek következtében leépítették a befogadókapacitásukat. Ezzel szemben néhány ország, ahol a befogadási rendszerek továbbra is terhelésnek voltak kitéve, megőrizte vagy növelte kapacitását. Egy a befogadókapacitással kapcsolatos, mérföldkőnek számító ügyben az EUB kimondta, hogy egy tagállam nem hivatkozhat a kérelmezők előre nem látható mértékű és elkerülhetetlen beáramlására ahhoz, hogy kibújjon az uniós jogból fakadó, a menedékkérők alapvető szükségleteinek kielégítésére vonatkozó kötelezettségei alól, kiemelve ezzel a kérelmezők esetleges beáramlásának kezelésére szolgáló tartalék kapacitás szükségességét.

Az EU+ országok már régóta szembesülnek a szabálytalan továbbutazás hatásaival. Közülük több folytatta a jelenség kezelését vagy e célból új kezdeményezéseket indított, például a befogadási feltételek megváltoztatásával, összhangban a 2024-es, a befogadási feltételekről szóló irányelv 21. cikkével és a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló rendelet 18. cikkével. Ezek a rendelkezések előírják, hogy azok a kérelmezők, akiket tájékoztattak a felelős tagállamba való átadásukat elrendelő határozatról, már nem jogosultak a befogadási feltételekre, ugyanakkor változatlanul joguk van az uniós jog szerinti megfelelő életszínvonalhoz.

5. A nemzetközi védelem iránti kérelemmel kapcsolatos felelősség

2025-ben összesen 18 000 dublini eljárás szerinti átadásra került sor az EU+ országokban, hasonlóan a 2024-es adatokhoz (lásd a 2. ábrát). Ez a második legmagasabb érték volt 2019 óta, ám messze elmaradt a világjárvány előtti szinttől. A dublini rendszer keretében történő átadások végrehajtását továbbra is jelentősen befolyásolta egyes EU+ országok befogadási rendszerére nehezedő nyomás. Bár a nemzeti bíróságok többnyire jóváhagyták az átadásokat, a nemzeti hatóságok döntéseit főként azért semmisítették meg, mert friss bizonyítékok támasztották alá, hogy a felelős államban komoly problémák merülnek fel az alapvető befogadási feltételek biztosításával kapcsolatban.

2. ábra. A végrehajtott átadások száma az összes elfogadott dublini kérelem viszonylatában, 2025

Forrás: EUAA, a korai figyelmeztető és felkészültségi rendszer (EPS) adatai, 2026. február 3.

Az EU+ országok a Dublin III. rendelet alkalmazásáról az új Eurodac-rendeletre és a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló rendeletre való áttérésre összpontosítottak. Az év folyamán számos jogi és gyakorlati bizonytalanság tisztázódott, de egyes kérdések a 2026-ra vonatkozó éves szolidaritási vállalásalap létrehozásáról szóló végrehajtási határozat 2025. december 19-i hivatalos elfogadásáig nyitottak maradtak. Míg egyes nemzeti hatóságok inkább megvárták a pontosításokat, hogy aztán részletesebb végrehajtási tervet dolgozhassanak ki, a hatóságok többsége különböző forgatókönyvek alapján nekilátott a tervezésnek.

A dublini egységek összehangolt erőfeszítéseket tettek a felhalmozódott ügyek feldolgozására, hogy a paktum élesedését követően lehetőleg minél kevésbé kerüljön sor a korábbi és az új szabályok egyidejű alkalmazására. A dublini egységeknél azonban továbbra is problémát jelentett a személyzethiány. Emellett a folyamatban lévő ügyek kezelése és az ezzel egyidejű képzések sok dublini eljárásban részt vevő munkatárs számára komoly kihívást jelentett. Több hatóság is kiemelte, hogy a dublini egységeken kívüli érintett feleknek is célzott képzésre van szükségük ahhoz, hogy biztosan értsék az új szabályokat, és például a kérelmezőket is helyesen tudják tájékoztatni az eljárásról.

Az átmenet során az EU+ országoknak az egyik legnagyobb kihívást az informatikai rendszerek átalakítása jelentette, ideértve az ügykezelő rendszereknek az új űrlapok, sablonok és munkafolyamatok beépítését célzó újrakonfigurálását. Az Eurodac és a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló rendelet alkalmazásához kapcsolódó informatikai projektek számos országban egy szélesebb körű digitalizációs program részét képezik.

Az EUAA korai figyelmeztető és felkészültségi rendszerének (EPS) időközi adatai szerint 2025-ben 120 000 határozat született kimenő dublini kérelemre válaszul. Ez 24%-os csökkenést jelentett 2024-hez képest, és a legkevesebbet 2021 óta. Ez a csökkenés arra utal, hogy kevesebb a szabálytalan továbbutazás – vagyis a menedékkérők az első érkezési országból kisebb arányban utaznak tovább egy másikba, hogy ott új kérelmet nyújtsanak be – , és összhangban áll a menedékjog iránti kérelmek általános csökkenésével.

6. Harmonizált megközelítés az áttelepítésre és a humanitárius befogadásra vonatkozóan

A politikai, működési és pénzügyi korlátok miatt 2025-ben kevés fejlemény történt az áttelepítés és a humanitárius befogadás terén. A menekültek áttelepítését többek között a következő tényezők hátráltatták:

- a paktum rendelkezéseinek technikai szintű végrehajtásával kapcsolatos kérdések, például az adatok tárolása és továbbítása az Eurodac-rendelettel összhangban álló eljárások alkalmazásával;
- a Közel-Kelet bizonytalan biztonsági és politikai helyzete, amely operatív szinten jelentett kihívásokat; valamint
- az EU+ országok egyes befogadási rendszereire nehezedő tartós nyomás, amely korlátozta az áttelepített menekültek befogadására való képességüket.

Ennek következtében a 14 ország által a 2024–2025-ös uniós áttelepítési és humanitárius befogadási program keretében tett összesen 61 000 vállalásból 2025-ben csupán körülbelül 10 000 menekült érkezett az EU+ országokba a 2024-ben befogadott közel 14 000 fő mellett. Miután 10 éven át a leggyakrabban áttelepített állampolgárok a szíriaiak voltak, 2025-ben az afgánok (2900 fő) kerültek az első helyre, őket a szíriaiak (1800 fő), a Kongói Demokratikus Köztársaságból származók (1600 fő) és a szudániak (1400 fő) követték.

2025 decemberében a Tanács jóváhagyta az Unió első, a 2026–2027-es időszakra vonatkozó, kétéves áttelepítési és humanitárius befogadási tervét. Kilenc ország tett vállalást összesen 10 430 hely felajánlásával, melyből 8330 áttelepítésre, 2100 pedig humanitárius befogadásra vonatkozott. A nemzeti kötelezettségvállalások jelentős csökkenése a befogadások uniós szintű általános visszaesését tükrözte.

7. A nemzetközi védelemre jogosult személyek jogai a befogadás és integráció tekintetében

A védelem tartalma egyrészt azokra a jogokra utal, amelyekre a valamilyen formában védelemben részesülők a menedéket nyújtó országban jogosultak, másrészt pedig a kapcsolódó kötelezettségekre. A védelem akkor jár, ha a kérelmezők elismerő határozatot kapnak a menekült jogállás vagy kiegészítő védelem (más néven EU-harmonizált jogállások) megadásáról. Az elismerő menekültügyi határozatok aránya az elismerő határozatok számát jelenti a nemzetközi védelem iránti kérelmekkel kapcsolatos összes határozat százalékában kifejezve. Jóllehet a nemzeti védelmi formák védelmi jogállást biztosítanak a harmadik országok állampolgárainak, ezeket a jogállásokat – amelyek nincsenek harmonizálva az EU+ országokban – nem veszik figyelembe az elismerő menekültügyi határozatok arányának kiszámításakor.

2025-ben a nemzetközi védelem megadásának aránya jelentősen, a 2024-es 42%-ról 29%-ra csökkent. Ez a csökkenés valószínűleg – legalábbis részben – annak tudható be, hogy felfüggesztették a szíriai kérelmezők ügyeinek elbírálását, márpedig a kedvező határozatok jelentős részét az elmúlt években ezek az ügyek tették ki. Emellett a határozatok mintegy 56%-át alacsony elismerési arányú országok állampolgárai számára adták ki. A 69 állampolgárság közül, amelyek ügyében 2025-ben legalább 1000 határozat született, 42 esetében az elismerési arány 20% alatt volt.

Törökország, Venezuela, Banglades és Kolumbia állampolgárai (csökkenő sorrendben) az összes elutasító határozat egyharmadát kapták. A venezuelaiak és a kolumbiaiak azonban gyakran részesültek valamilyen nemzeti védelemben vagy más tartózkodástípusra tértek át. A szélsőséges és súlyos konfliktusokkal sújtott országok állampolgárainak elismerési aránya magas volt: a szudáni, mali, haiti, ukrán és mianmari/burmai kérelmezők esetében 70–90% között mozgott (csökkenő sorrendben).

Az EU+ országok továbbra is korlátozták a családdegyesítés jegyében történő érkezéseket a menekültügyi és befogadási rendszerekre, illetve olykor a nemzeti és az önkormányzati szociális rendszerekre nehezedő nyomás enyhítésének módjaként. Az elmúlt években az

UNHCR, más nemzetközi szervezetek, szellemi műhelyek, tudományos körök és civil társadalmi szervezetek többször figyelmeztettek arra, hogy a családdegyesítésre vonatkozó szigorúbb szabályok negatív hatással lehetnek a nemzetközi védelemben részesülő személyek integrációjára.

Az EU+ országok továbbra is a védelemben részesülő személyek integrációjára helyezték a hangsúlyt, és új stratégiákat és intézkedéseket vezettek be a munkaerőpiaci hozzáférés és az oktatásban való részvétel támogatására. E kezdeményezések ellenére a nemzetközi védelemben részesülő személyek továbbra is akadályokba ütköztek az EU+ országokban a nyelvtanulás, az oktatásra jelentkezés és az álláskeresés terén, miközben a lakhatás elérhetőségével kapcsolatos nehézségek változatlanul kihatottak integrációs kilátásaikra. A civil társadalmi szervezetek továbbra is kulcsfontosságú szerepet játszottak a védelemben részesülő személyek eredményes integrációjában azáltal, hogy számos szolgáltatást nyújtottak e célból.

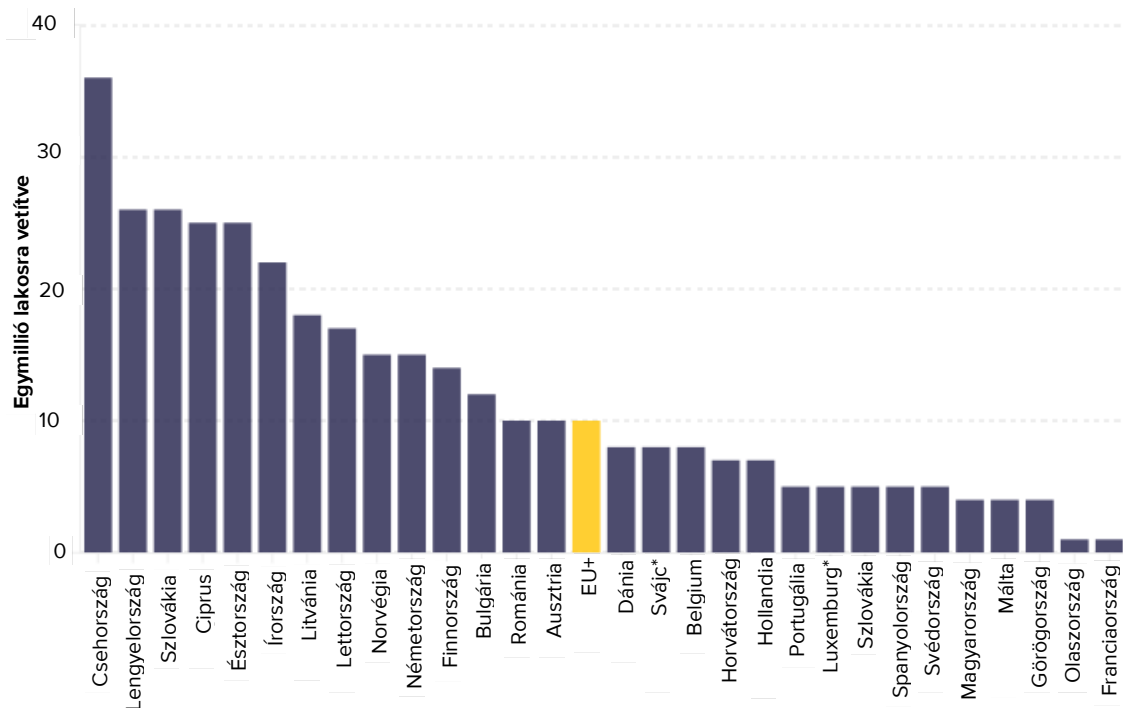

1. keretes írás. Ideiglenes védelem a lakóhelyüket elhagyni kényszerült, Ukrajnából menekülő személyek számára

2025 végén körülbelül 4,5 millió személy állt ideiglenes védelem alatt az EU+ országokban. Ez a szám 2023 eleje óta viszonylag stabil maradt, és továbbra is jelentősen hozzájárul az Európában élő, védelemre szoruló személyek teljes számához. A népességszámhoz viszonyítva Csehország, Lengyelország és Szlovákia fogadta be a legtöbb lakóhelyét elhagyni kényszerült ukrán állampolgárt egy főre vetítve (lásd a 3. ábrát).

3. ábra Az ideiglenes védelem alatt álló személyek száma 1 millió lakosra vetítve a fogadó ország szerint 2025-ben

Megjegyzés: * = 2026 februárja előtt kinyert adatok

Forrás: Populáció nagysága: Eurostat (DEMO_GIND), 2026. február 5-én kinyert adatok. Ideiglenes védelemben részesülő személyek: Eurostat (MIGR_ASYTPSM), 2026. február 10-én kinyert adatok.

Az orosz invázió óta eltelt negyedik évben az EU+ országok politikáikban változatlanul a hosszú távú megoldásokra törekedtek, lehetővé téve például az áttérést egy alternatív nemzeti tartózkodási engedélyre. Ezzel párhuzamosan továbbra is számos területen támogatták az integrációt, többek között a munkaerőpiacon és az oktatásban. A több EU+ országban létrehozott „Unity Hub” központok segítséget nyújtanak a foglalkoztatáshoz, a nyelvtanfolyamokhoz, tanácsadást biztosítanak a védelemben részesülő személyeknek, és egyes esetekben támogatást nyújtanak az önkéntes visszatéréshez.

A nemzeti és uniós szintű joggyakorlati fejlemények tovább pontosították az ideiglenes védelem és a nemzetközi védelem megadására irányuló eljárások közötti kapcsolatot.

8. Jogi biztosítékok a gyermekek és a különleges igényekkel rendelkező kérelmezők számára

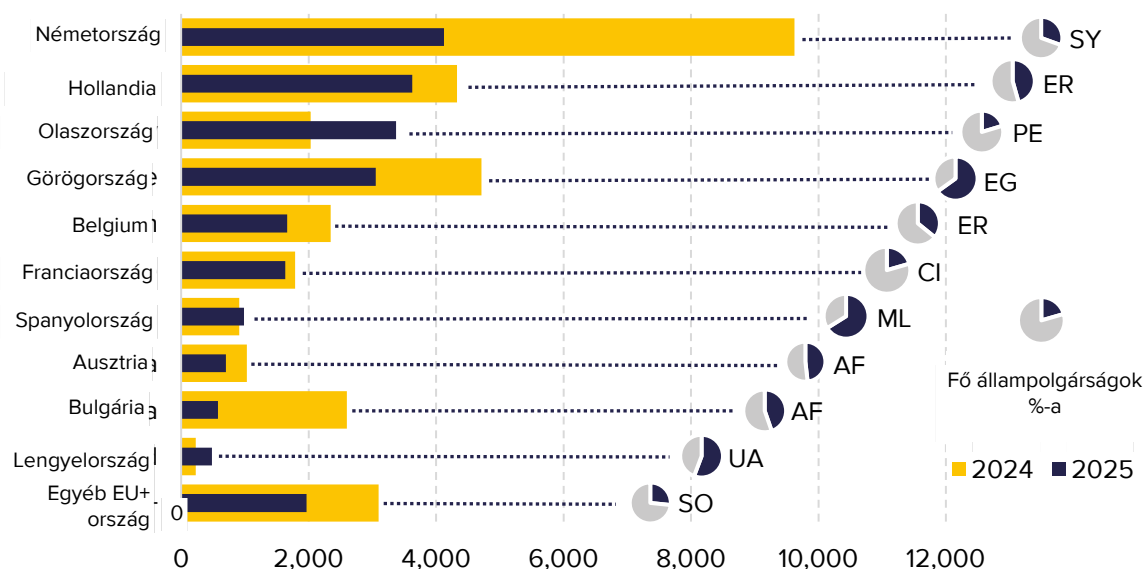

A különleges igényekkel rendelkező személyek védelmét célzó intézkedések kiterjesztéséhez a paktum olyan intézkedéseket tartalmaz, amelyek gyorsabb azonosítást és támogatást biztosítanak az eljárási és befogadási igényeik kielégítésére. Az EU+ országainak továbbra is e biztosítékok gyakorlati megvalósítása jelenti az egyik legnagyobb kihívást. Azért, hogy növeljék a

kapacitást ezen a területen, a nemzeti hatóságok 2025-ben képzéseket tartottak a különböző érdekelt feleknek, és javították az információs rendszereket, hogy megkönnyítsék a folyamatban részt vevő különböző szakemberek közötti együttműködést.

2025-ben 22 000 menedékjog iránti kérelmet nyújtottak be magukat kísérő nélküli kiskorúként azonosító személyek, körülbelül harmadával kevesebbet, mint 2024-ben, és a legkevesebbet 2020 óta. Annak ellenére, hogy abszolút értékét tekintve Németországban volt a legnagyobb a csökkenés, továbbra is oda érkezett a legtöbb kérelem (4100), ami az összes kérelem közel egyötödét tette ki (lásd a 4. ábrát). Németországot Hollandia (3600), Olaszország (3400) és Görögország (3100) követte. 2025-ben a kísérő nélküli kiskorúak által benyújtott menedékjog iránti kérelmek több mint felét öt állampolgárság adta, nevezetesen az afgánok (2800), az eritreaiak (2400), az egyiptomiak (2300), a szomáliak (2300) és a szíriaiak (2100, a valaha regisztrált legalacsonyabb szám).

4. ábra A magukat kísérő nélküli kiskorúnak valló személyek által benyújtott legtöbb kérelmet fogadó 10 EU+ ország, 2025 és 2024, és a benyújtott kérelmek aránya a kísérő nélküli kiskorúak fő állampolgársága szerint 2025-ben

Forrás: EUAA, a korai figyelmeztető és felkészültségi rendszer (EPS) adatai, 2026. február 3.

A menekültügyi hatóságok a menekültügyi eljárásokról szóló rendeletben előírtak szerint és az EUAA 2025-ben közzétett [gyakorlati útmutatójával](#) összhangban folytatták a multidiszciplináris életkor-meghatározásra irányuló jogszabályaik és politikáik felülvizsgálatát. Az EU+ számos országában nem állt rendelkezésre elegendő számú törvényes gyám ahhoz, hogy kijelöljék kísérő nélküli kiskorúak ellátására és támogatására. Az EU által finanszírozott GuardianXChange projekt tovább erősítette a gyámsági szolgáltatásokat a négy részt vevő EU+ országban, nevezetesen Belgiumban, Lengyelországban, Portugáliában és Szlovéniában.

Mivel az emberkereskedelem elleni küzdelemről szóló felülvizsgált uniós irányelvet 2026 júliusáig kell átültetni, az uniós tagállamok számos projektet és képzési tevékenységet hajtottak végre az emberkereskedelem megelőzése és az áldozatok eredményesebb azonosítása érdekében. A paktumra vonatkozó javaslatok előterjesztése óta több érdekelt fél aggodalmát fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy a változások a menekültügyi eljárás során milyen kedvezőtlen hatással lehetnek a különleges igényekkel rendelkező kérelmezőkre. Mivel a jogalkotási folyamat országos szinten még folyamatban van, ezek az aggályok a törvényjavaslatokhoz fűzött észrevételek formájában gyakran újra felmerültek a nemzeti szinten.

Annak ellenére, hogy törekedtek a különleges befogadási igényekkel rendelkező kérelmezők megfelelőbb támogatására, több EU+ országból is beszámoltak nem megfelelő körülményekről és elégtelen támogatásról, például az erőforrások hiánya, illetve a finanszírozás terén tapasztalható hiányosságok és késedelmek miatt. A különleges igényekkel rendelkező személyek, különösen a gyermekek őrizetbe vételével kapcsolatos aggályoknak továbbra is hangot adtak, azokat bírósági ítéletekben dokumentálták, valamint nemzetközi és civil társadalmi szervezetek is beszámoltak róluk. Több bírósági ügyben a dublini rendszer keretében történő átadások és visszaküldések összefüggésében is elemezték a speciális igényeket és a kiszolgáltatott helyzetet.

Záró megjegyzések

Az elmúlt évet a migrációs és menekültügyi paktum 2026 júniusában történő gyakorlati megvalósításának intenzív előkészületei jellemezték. Az EUAA és a nemzeti hatóságok egyaránt jelentős erőforrásokat szenteltek az európai védelmi rendszer kezelésére szolgáló új keretrendszer alapjainak lefektetésére.

Ennek érdekében az EU+ országok jelentős pénzügyi forrásokat különítettek el, és felgyorsították a közbeszerzési eljárásokat annak biztosítása érdekében, hogy az Eurodac-rendszer időben üzembe helyezhető legyen. Az elmúlt évek személyzeti felvételi intézkedéseit követően a nemzeti menekültügyi hatóságok immár arra összpontosítottak, hogy csökkentsék a függőben lévő ügyek számát, hogy 2026 júniusát követően a lehető legnagyobb mértékben elkerüljék a különböző jogi keretek párhuzamos alkalmazását. Számos ország investált olyan többfunkciós központok létrehozásába, ahol az előszűrés, a határon folytatott menekültügyi eljárás és a határon folytatott visszaküldési eljárás egy helyen zajlik.

Az EUAA különféle tevékenységekkel támogatta az EU+ országokat ezen erőfeszítéseikben. Az Ügynökség iránymutatásokat és eszközöket dolgozott ki az új eljárásokhoz, frissítette a meglévő útmutatókat, valamint képzést nyújtott a nemzeti közigazgatási szervek szakembereinek a paktum rendelkezéseiről. Az Ügynökség 12 országban közvetlen operatív támogatást nyújtott. Uniós szinten az Ügynökség elemezte az új fejleményeket, és gyors tájékoztatást nyújtott a helyzetről, hogy támogassa az Európai Bizottságot a válaszlépések irányításában, és hogy jobban tájékoztassa a tagállamok döntéshozóit.

Ezen előkészületek elvégzését némileg megkönnyítette, hogy a kérelmek száma 2025-ben 822 000-re csökkent, 2021 óta nem állt ilyen alacsony szinten. Ez lehetővé tette a nemzeti hatóságok számára, hogy több erőforrást összpontosítsanak új munkafolyamatok, eljárási standardok és sablonok kidolgozására, valamint ezen új módszereknek a nemzeti környezetben történő kísérleti alkalmazására.

2026-ban a paktum életbelépése megmutatja majd e ráfordítások gyakorlati hasznát. A paktum elfogadása óta az érdekelt felek hangsúlyozták, hogy a paktum annak fényében lesz értékelhető, hogy mennyire képes olyan rugalmas menekültügyi és befogadási rendszereket létrehozni, amelyek alkalmazkodni tudnak a világ gyors változásaihoz. 2026-ban a közös európai menekültügyi rendszer (CEAS) reformjának gyakorlati jelentősége és hatása kerül majd a rivaldafénybe. Ki fog derülni például, hogy a reform milyen mértékben teszi lehetővé a tagállamok közötti méltányos tehermegosztást.

Az új intézkedéseket kritikus helyzetekben fogják tesztelni, a rendszernek ugyanakkor rugalmasnak kell maradnia, hogy alkalmazkodni tudjon a nemzetközi, uniós és nemzeti fejleményekhez. A politikai, biztonsági és gazdasági szektorokban bekövetkezett változások, valamint a nemzetközi válságok és háborúk hatással voltak a humanitárius célú finanszírozás elérhetőségére és a kényszerű migráció nemzetközi kezelésére szolgáló mechanizmusokra. Az olyan konfliktusokból fakadó védelmi igények, mint például az iráni és az ukrajnai háború, várhatóan fokozódni fognak, miközben fognak a nemzetközileg rendelkezésre álló pénzügyi források.

A bonyolult, globális kölcsönös függőségek közepette Európa proaktívan tartott kapcsolatot harmadik országokkal és épített ki velük partnerségeket annak érdekében, hogy fejlessze az

eredményes védelem biztosításához szükséges kapacitásokat, és kezelje az irreguláris migráció kérdését. A partnerországok azon képességeinek fejlesztése, hogy az alapvető jogok maradéktalan tiszteletben tartása mellett kezeljék a migrációt, hozzájárulhat a globális védelmi tér kiterjesztéséhez.

Európai szinten az első európai menekültügyi és migrációs stratégia határozza meg a politikai irányt a következő 5 évre. A határellenőrzés megerősítésére, a menekültügyi rendszerekkel való visszaélések elleni szigorú szabályokra, valamint a gyors és eredményes visszatérésre helyezett hangsúlynak köszönhetően az EU+ térségben a kérelmek száma tovább csökkenhet. A menekültügyi eljárásról szóló rendeletnek a biztonságos ország fogalmára vonatkozó módosításai és a közelgő új visszaküldési rendelet visszatartó erővel bírhatnak az újonnan érkezők számára. A gyakorlatban azonban a rászorulóknak nemzetközi védelemhez való hozzáférést is korlátozhatják.

Nemzeti szinten a paktum gyakorlati alkalmazása és az eredményesség javítását célzó intézkedések alapos vizsgálat tárgyát fogják képezni. Ez valószínűleg ki fog terjedni az előszűrés alkalmazására, az elfogadhatatlanságról szóló határozatok kiadására azon kérelmezők esetében, akik harmadik országon haladtak át, és ott tényleges védelmet kérhettek volna, valamint a jobb feldolgozás érdekében javasolt digitális megoldások egy részére. A paktum végrehajtásának előrehaladtával a nemzeti hatóságok a gyakorlatban szerzett első tapasztalatok alapján finomítani fogják a rendszereiket. 2026-ban jogi tisztázásra szoruló kérdések merülhetnek fel, az elkövetkező években pedig továbbiak várhatók a nemzeti bíróságok, az EJEB és az EUB szintjén.

A migráció kezelésének tágabb összefüggésében bekövetkezett fejlemények – például a spanyol kormány azon határozata, amely integrációjuk érdekében a harmadik országbeli állampolgárok helyzetének rendkívüli rendezéséről, jogszerűvé tételéről szól – hatással lesznek a nemzeti menekültügyi hatóságok munkaterhére és ezáltal a paktum gyakorlatba ültetésére is. Ami az ideiglenes védelemről szóló irányelv alapján nyilvántartásba vett 4,5 millió ukrán jövőjét illeti, több ország nekilátott, hogy az ideiglenes védelmet felváltsa egy másik típusú tartózkodási engedéllyel, új lehetőségeket teremtve ezzel az EU+ területén való tartózkodásra. Ez a tendencia 2026-ban valószínűleg még markánsabbá válik, mivel közeledik az ideiglenes védelmi rendszer meghosszabbításának 2027. márciusi vége.

Ennek fényében az EU+ országoknak naprakész, tényszerű információkra van szükségük ahhoz, hogy kellő időben kiigazítsák az eljárásaikat. Az EUAA ebben a tekintetben központi szerepet játszik fejlett helyzetfelismerési eszköztárával és együttműködési hálózataival, amelyek platformot biztosítanak a bevált gyakorlatok cseréjéhez és a kihívások kezeléséhez. Az Ügynökség 2025-ben tevőlegesen támogatta az EU+ országokat a paktum gyakorlatba ültetésének átmeneti időszakában, és 2026-ban, valamint utána is készen áll arra, hogy közvetlen támogatást nyújtson és konstruktív párbeszédet folytasson az európai védelmi környezet megerősítése érdekében. Mivel az érdekelt feleknek el kell igazodniuk a paktum összetett intézkedései és a gyorsan változó politikai helyzet útvesztőjében, az információk és a részvétel még fontosabbá válnak a közös európai menekültügyi rendszer jövője szempontjából.

2026. évi menekültügyi jelentés: Vezetői összefoglaló

Az európai nemzetközi védelemről szóló információforrásként a 2026. évi menekültügyi jelentés átfogó áttekintést nyújt a menekültügy terén 2025-ben bekövetkezett legfontosabb fejleményekről. Az összefoglaló a fő jelentés rövidített változatát tartalmazza.

Az Európai Unió Menekültügyi Ügynöksége (EUAA) a közös európai menekültügyi rendszer valamennyi aspektusára vonatkozóan gyűjt információkat. A jelentés felvázolja a nemzetközi védelemmel kapcsolatos szakpolitikák, gyakorlatok és jogszabályok főbb trendjeit, és bemutatja a 2025-ös referenciaévre vonatkozó legfontosabb mutatókat. Az ítélkezési gyakorlat példái az uniós menekültügyi vívmányokkal összefüggésben az európai és nemzeti jogszabályok értelmezésére szolgálnak.

A 2026. évi menekültügyi jelentés számos forrásból – többek között nemzeti hatóságoktól, uniós intézményektől, nemzetközi szervezetektől, civil társadalmi szervezetektől és tudományos köröktől – származó információkra támaszkodik annak érdekében, hogy különböző nézőpontokat mutasson be. A 2025. január 1. és december 31. közötti időszakra vonatkozó jelentés referenciaként szolgál a nemzetközi védelem terén bekövetkezett legújabb európai fejleményekről.